

« zurück blättern vor »

WANDEL subst. m., ab 1594; ‘eine Geldstrafe’ – ‘kara pieniężna, grzywna’: 1594 SarnStat 254, SPXVI *IEfli Żyd Sędziému swému w winie piniężnéy / którą Wándel zową / będzie znaleziôn byđz winny.* ◦ [LBel.] †1616 Herb., Sw *Jeśli Żyd sędziemu swemu w winie piniężnej, którą wandel zowią, będzie znalezion być winien, kamień pieprzu niech sędziemu zapłaci.* – SPXVI, SWIL (prze.), Sw (stp.). ◊ **Etym:** nhd. *Wandel* subst. m., ‘Geldstrafe, die vom Richter ausgesprochen wird und diesem dann ganz oder teilweise zufällt’, GRI.

« zurück blättern vor »